

— Zato ker namerjam v bodočih šestdesetih dneh zaslužiti sto tisoč zase in ravno toliko za vas.

— Zares! To je nekaj čudnega. Sedaj me zanimate. Sedite. Kaj namerjate? Nisem vas dobro razumel. Vi imate neko namero.

— Rekel sem vam, da jo imam.

— Zares! Počakajte malo — da pomislim. Vi ste me iznenadili. Zdi se mi, da sem nekam razburjen — moram se pomiriti . . . Tako, sedaj na dan z vašimi osnovami . . . govorite!

— Sklenil sem kupiti vso letošnjo zalogo volne in jo v 60 dneh dalje poslati.

— Kaj, vso volno, kar je je v zalogi?

— Da, vso volno.

— Neumnost! Ali mar veste, koliko je je v zalogi?

— Vam. Okoli dva milijona — morda malo več.

— Zares, dobro ste poučeni. In veste li, koliko znaša potrebna glavnic, da izvedete podjetje v 60 dneh.

— Tudi to mi je znano. Ravno sto tisoč, kolikor želim od vas dobiti na posodo.

— Račun se vjema. Pa kaj boste potem začeli?

— Jaz bi zaslužil v 60 dneh dvestotisoč funtov.

— To je, vi bi radi dosegli tak dobiček, ko bi . . .

— Jaz ga hočem tudi doseči.

— Vi govorite z vso gotovostjo. Recimo, da bi bilo to mogoče in da imate pred očmi določen namen, ali pa imate zato tudi sposobnost, da v tujem svetu izvedete svoje namere. Govorite jasno. Vi me ne boste vplašili. Jaz sem pripravljen na vse. Zakaj želite kupiti volno? In kako mislite doseči tako velik dobiček?

— Jaz ne mislim, ampak vem za gotovo, da ga dosežem.

— Toda, mladi prijatelj, od kod imate toliko gotovost?

— Od tod, ker je Francoska napovedala Nemčiji vojno; vsled tega je poskočila cena volni v Londonu za 14 odstotkov.

— Ali zares? Ne, vi ste v veliki zmoti! Vi ste mislili, da me bo vaša novica iznenadila, toda prevarili ste se. Evo vam poročila jutranjih časnikov. Čitajte! Brzi parnik je došel semkaj sinoči ob 11. uri. Pred 50 dnevi je odpotoval iz Londona in mi prinesel naj-novejših novic. Nikjer ne vidim niti najmanjšega oblačka. Kar se pa volne tiče, vas zagotavljam, da je to naj-cenejše blago na vsem angleškem trgu. Kaj pravite na to? Čemu sedite tako mirno?

— Ker imam kesnejše poročilo . . .

— Kesnejše? Kako to? Od kod? Ni mogoče! Moje poročilo je novo, došlo je iz Londona z brzim parnikom . . .

— No, moje poročilo je novejšo, samo 10 dni staro.

— Ali ste čarovnik? Od kod imate poročilo?

— Iz droba morskoga psa.

— No, sedaj smo pri kraju s pametjo. Sedaj sem prepričan, da ste zblazneli. V blaznico vas bom dal odvesti.

— Čemu se vznemirjate? Predno me razglasite za norca, me vsaj poslušajte . . .

— O, prosim vas stokrat za odpuščanje. Kdo bi si mislil, da pošiljate vi morskoga na Angleško, da vam donaša tržna poročila . . . Pa kaj vam pišejo iz Londona?

— Bom takoj gotov. Pokazal vam bom nekoliko potez in neke druge stvari, a vi mi podpišite . . .

— Čakajte! Dokažite mi, da ste govorili resnico, potem vam naštejemo, če treba, še jedenkrat toliko novcev seveda proti temu, da si deliva dobiček. Kje imate dotično številko londonskega časnika „Timesa“? Pokažite mi pismo?

— Evo ga, glejte! Ta beležnica je bila lastnina človeka, ki ga je požrl morski pes. Nesreča se je najbrže zgodila v Temzi, ker je poročilo od istega dne, od katerega je časnik, ki prinaša novico, da je vojna napovedana. Časnik in pismo sta tičala v beležnici. V pismu se bere: Jaz potujem v Nemčijo, da položim svoje življenje na oltar domovine. Razvidno je iz tega, da je hotel človek, ki je bil napisal pismo, iti na vojno, predno ga je požrla pošast.

— Škoda zanj, no midva bova drugi pot žalovala za njim. Sedaj naju čaka važnejši posel. Jaz si bom na vso moč prizadeval, da pokupiva vso volno. Da, ali . . . kako se vi zavete?

— Cecil Rhodes!

— Prijatelj, trojni ljudje se nahajajo pred nami: navadni, nenavadni in norci. Vas prištevam k nenavadnim. Ako ostanete živi, se boste pobrinili, da ves svet zve o vas.

Trgovina z volno se je dobro obnesla. Z njo je postavil Cecil Rhodes temelj svojemu bogastvu. Ko je pozneje obolel, so mu svetovali zdravniki, naj gre v južno Afriko vtrjevati si zdravje. Tam ga je našla nova sreča tako, da se more imenovati sedaj: kralj demantnih rudokopov. Velikanska so njegova podjetja. Tako je n. pr. ponudil Angleški, da hoče na lastne stroške zgraditi železnico skozi vso Afriko tja do sredozemskega morja. Milijarde bi pogoltnilo to podjetje, a gotovo je, da bi mu ta železnica prinesla novo ogromno bogastvo.

Cecil Rhodes je tisti človek, ki je največ kriv sedanje južnoafričanske vojne. On je kriv, da se nahaja njegova domovina Angleška v težavnem položaju, iz katerega naj si zapomni nauk, da se tudi mal narod, če je složen in hraber, ubrani sužnosti. I. Z. + I. V.

Novice.

— Osebnosti. Deželni predsednik gospod baron Hein se je vrnil z večtedenskega dopusta v Ljubljano in je zopet prevzel vodstvo deželne vlade. — Sodni svetnik v Celju gosp. Lovro Ulčar je povodom njegovega umirovljenja dobil naslov in značaj višjesodnega svetnika.

— I slovensko slikarsko in kiparsko razstavo priredi meseca septembra „Slovensko umetniško društvo v Ljubljani“. Ljubljanski župan, g. Hribar, je odredil, da bode velikana dvorana v „Mestnem domu“ društvu brezplačno na razpolago. Nekaj umetnikov se je že še pred naznanitvijo roka priglasiilo na sodelovanje. Upamo, da ta razstava ne bo sve-

dočila le nam, marveč tudi našim slovanskim bratom. da smo tudi Slovenci umetniški narod, da tudi slovenski narod mnogo svojih vrlih sinov posveča v službo kraljici umetnosti.

— **Stare poštne vrednostnice** vseh vrst se še lahko rabijo v poštne prometu do 30. septembra letos, seveda se morajo pri dopisnicah prilepljati dopolnilne znamke,

— „**Slovenska Matica**“ vabi na CXX odborovo sejo v sredo dne 28. sušca l. 1900 ob petih popoldne v društveni pisarni Vspored: 1.) Naznanila predsedstva. 2.) Potrditev zapisnika o 119 odborovi seji. 3.) Poročilo knjižnega odseka. 4.) Poročilo tajnikovo. 5.) Slučajnosti.

— **Potrjena zakona.** Cesar je potrdil od deželnega zbora koroškega sklenjeni zakon o zlaganju zemljiških posestev in zakon, s katerim se nekaj spreminja zakon od dne 5. julija 1885. l. o delitvi skupnih zemljiških posesti.

— **Okrajni šolski svet logaški** je sklenil, odpraviti tajno kvalifikacijo učiteljev. Naj bi ga posnemali še drugi.

— **Bleški „Curkomite“** je izdal nov prospekt in sicer ne samo v nemškem, temveč tudi v slovenskem jeziku. Čudno pa je da „Prospekt“ govori o „Dežmanovi koči“, „Marije Terezije koči“, „Ferdinandovi koči“ in drugih delih Slovincem neprijaznega „nemkoavstrijskega planinskega društva“, a o delih vrlega našega „Slov. planinskega društva“, kakor so: „Triglavsko koč“, „Vodnikova koč“, „Aljaževa koč“, „Aljažev stolp“ na Triglavu, „Orožnova koč“ na Črni prsti itd. — o vsem tem „Prospekt“ ne črha besedice. Tako preziranje domačega slovenskega planinskega društva, čegar neumorno delovanje za povzdigo turisticke in prometa zasluži največjega priznanja in ki tudi uživa najtoplejše simpatije pri tujcih — tako preziranje ni le samo netaktnost, ampak tudi drznost in oholost. Tako delajo oni z nami mej nami in proti nam! In mi? No, mi ostajamo — mi!

— **Šentjanškega premoga** (Dolenjsko) se je v mesecu februarju prozivilo in razposlalo 880.600 kg.

— **Spremembe učnega načrta na gimnazijah.** Naučno ministrstvo izdeluje nov učni načrt za gimnazije. Učenje na pamet se bo po mogočnosti omejilo ter se bode vsaka snov temeljito v šoli z učenci predavala, da si jo zapomnijo. Predmeti, ki so se učiti na pamet, pa se bodo skrajšali in olajšali. Poučevanje matematike se spremeni v smislu realičnega načrta, a v višje razrede se uvede temeljiti pouk zgodovine novejših dobe.

— **Zakaj je uničena kupčija z vipavskim vinom?** Po goriški razstavi pred leti se je bila povzdignila kupčija z vipavskim vinom na visoko stopinjo. Dunajski trgovci so prihajali po trgatvi v to dolino ter pokupili ves pridelek za pošteno ceno. Vipavci so bili tega kaj veseli. In kako bi ne? Hitro spraviti v denar težko pridelano vino je edina želja vinogradnikova. Kdor hitro da, dvakrat da, pravi pregovor. Jednako velja: kdor hitro proda, dvakrat proda. Tako je bilo nekaj let, a zdaj ni več tako — v škodo Vipavcem. Kot vzrok se navaja zloglasna vinska klavzula, pomanjkanje železnice, dobre vinske letine v Istri itd. Naši pošteni vinogradniki pa navajajo še drug vzrok in ta je: sleparstvo s petijotom. To je odgnalo vinske kupce! Zato se slišijo glasovi, ki žele: bojkot petijotarjem. Zgodi se!

— **Nova knjiga.** Ravnokar je na novo izšla knjiga krojaštva. Način prikrojevalne umetnosti po sorazmerni teoriji. Za samopouk in za podlago pri šolskem pouku spisal, narisal in izdal Matija Kunc krojaški mojster in lastnik krojaškega učilišča v Ljubljani, strokovni učitelj v obrtno pospeševalnem poslovanju c. kr. trgovinskega ministrstva. Z 10 velikimi tabelami izvornih krojnih sestav in z mnogimi podobami. Druga na novo predelana in pomnožena naklada. Cena 6 kron.

— **Porotno sodišče v Mariboru** je v ponedeljek obsodilo Lizo Žimic iz Ropere, ker je mater svojega moža pobila do smrti, na 2 leti težke ječe, poostrene vsaki mesec z jednim postom.

— **Štajerski deželni poslanec Lahner** je odložil mandat, ker je bil mož tožen na sodišču in obsojen.

— **Demonstracije na vseučilišču** so postale moderne. Ko je znani poštenjak profesor Frischaut prišel te dni na graško vseučilišče, da bi tamkaj nadaljeval svoje delovanje, ker je z istim dnem potekel njegov dopust, so ga nadebudni privrženci nemškonacionalne ideje pozdravili s „pfui“-klici, piskanjem, ropotanjem in psovkami. Ko so se tako nakričali in nahrumeli, so vrli nemški vseučiliščniki zapustili dvorano. Nemci si torej jako radi „špogajo“ zabavne demonstracije na vseučiliščih. Profesor Frischautu, ki je sicer pošten Nемец in ki prav zato ne sovraži Slovencev, marveč jim je prijazen kakor dobremu in napredujočemu narodu, nadeli so Nemci ime „Ehrenslovene“. No, Slovenci pač res nimamo tako kosmate medvedske oholosti, da bi menili, da je svet ustvarjen samo za nas in da bi sovražili vsakogar, ki ni naše krvi. To je prepuščeno nemški — kulturi! Rektor je potreboval štiri dni, predno je te škandale prepovedal

— **Trgovina z železom „Merkur“ v Celju**, se izroči prometu prve dni meseca aprila t. l.

— **Kakšni kulturonosci** Slovincem so Nemci, je zopet pokazal deželni šolski svet na Štajarskem, ki je odbil prošnjo krajnega šolskega sveta celjskega za razširjenje okoliške šole v Celju v definitivno petrazrednico. Ti ljudje se pač najbolj boje — slovenske kulture, ker vedo, da je ona največji in nepremagljivi sovražnik njih tiranskega gospodstva. Naše kulture se boje, a baš to je najzanesljiveje jamstvo, da njihova oholost ne pride do svojih ciljev. Živela slovenska kultura!

— **„Südmarka“ na Koroškem** ima 28 podružnic z 2853 člani V Celoveu je „Südmarka“ ustanovila ljudsko knjižnico, katere se je tekom 5 mesecev poslužilo 709 oseb. Da, da, ljudske knjižnice, teh bi tudi v nas krvavo potrebovali.

— **Vsled odredbe c. kr. trgovinskega ministrstva** smejo se poštne, brzojavne in telefonske vrednotice prejšnje izdaje, ki se nahajajo še po preteku meseca sušca 1900 v posesti občinstva, uporabljati v poštne prometu dalje do uštetega 30. kimovca 1900; izvzete pa so čašniške dostavljene znamke, golice za poštne naloge, poštne spremnice, poštne nakaznice in poštne spremnice s povzetno nakaznico za tu- in inozemski promet; slednjič so izvzete golice za brzojavke, ki se oddajajo proti kasnejemu obračanju dotičnih pristojbin.

— **Radi žaljenja Njegovega Veličanstva in bogokletja.** V torek, 13. t. m. se je vršila pri tržaškem deželnem sodišču obravnava proti triindvajsetletnemu Silviju Udina iz Milj, radi žaljenja Njegovega Veličanstva, bogokletja in prestopka § 314. Dne 11. februarja je Udina namreč, v neki kavarni v Miljah žaljivo govoril o Njegovem Veličanstvu in in grdo preklinjal Boga in Mater Božjo in se potem upiral redarju ki ga je aretoval. Obravnava ni bila javna. Toženec je v svoj zagovor trdil, da je bil pijan in da se nič ne spominja. Priče so pa izključile popolno pijanost. Obsojen je na 15 mesecev težke ječe.

— **Modus vivendi v Istri.** V torek in v sredo so se v Trstu posvetovali zastopniki obeh istrskih strank o pogojih sprave. Lahki so obljubili, da predlože slovanske zahteve svojem klubu in da potem odgovore na vsako posamezno točko.

— **Radi žaljenja Veličanstva** so bili v Rovinju obsojeni štirje Labi. Trije so dobili po 13 mesecev, jeden pa 6 mesecev. Žaljenje se je zgodilo na nekem plesu društva „Lega“.

— **Pazinska hrvatska gimnazija.** V prvem polletju je bilo v prvem in jedinem razredu tega zavoda klasificiranih 94 učencev. Prvi red jih je dobilo 64, odlikovanih je bilo pa 14. Nezadostni vspeh se je pokazal torej le pri 16. Vzroka je iskati temu nevspehu v okoliščinah, da so obiskovali ti učenci ljudske šole, na katerih se je popolnoma zanemarjala materinščina. V drugem polletju pa se je nadejati, da bo s

pridom marsikateri od teh 16 učencev premagal dosedanje težave ter povoljno dokončal prvi razred.

— **Nova spaka.** Žid „Piccolo“ je prekrstil slovensko vas Ricmanje v Rusmagna. Na to opozarjamo tistega uslužbenca pri c. kr. pošti v Gorici, ki pošilja pisma mesto v Sežano v Cesiano, da bode, ako se mu ponudi prilika, pošiljal pisma v Ricmanje v Rusmagna.

— **Pogajanja med italijansko večino istrskega deželnega zbora in med Hrvati in Slovenci.** Kakor poročajo časopisi, so se ta pogajanja v resnici vršila te dni v Trstu. Bili sta dve seji. Vprašanje je le, ako bodo imela ta pogajanja kaj vspeha? Sodeč po sklepu italijanskega političnega istrskega društva, ki je zborovalo te dni v Trstu, bi bilo vsako upanje do kake sprave neutemeljeno. Italijani ne mislijo dovoliti istrskim Slovanom najmanjše koncesije v narodnem oziru. Sicer se zdi, da ni popolnoma neutemeljeno mnenje, da misli vlada razpustiti istrski deželni zbor, ako se popolnoma razbijejo pravna pogajanja.

— „Česar se Janezek ne nauči, se tudi Janez ne bode naučil“, je tudi v nasprotnem smislu resnično. Čemur se je Janezek priučil, tega Janez ne bode opustil. Naj bi torej vsi stariši dobro premislili, kako prekoristno bi bilo, da bi pripravljali svojim otrokom tako kavo, ki ustreza njihovem telesnemu razvoju, ter pomirja, redi in krepi njihove živce, ki se zlasti v šoli preveč napenjajo. Vsak zdravnik dandanes potrjuje, da je najzdravilnejša jutranja in popoldanska pijača za našo deco — čista, močna Kathreiner-Kneippova slada kava, katero radi njenega priljubljenega kavinega duha prav radi pijo. Cvetoča unanjost in utrjeno zdravje so njene posledice. Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobi povsod, toda nikoli se ne sme prodajati na vago, in pristno se dobi le v znanih Kathreinerjevih zavojih.

— **Umrl je v Tolminu tamošnji c. kr. notar Ivan Premrov pl. Premierstein** v visoki dobi 90 let. Pokojnik je bil vitez Fran Josipovega reda. P. v m !

— **Zlat prstan z briljantom** je ukradel v prodajalnici zlatarja Karola Tamburnino v Ljubljani neki brivski pomočnik z imenom Burger. Prišel je v prodajalnico ter se predstavil kakor zlatarski pomočnik, ki išče dela. V tem času ta bili v prodajalnici tudi dve dami. Mejttem, ko je Tamburnino posluževal damama, izmaknil je Burger iz predalčka na mizi omenjeni prstan vreden 64 kron. Tamburnino je prstan kasneje pogrešal ter sumil, da sta oni dve dami izvršili tatvino. Pustil ju je poklicati ter odločno zahteval prstan nazaj. Oni dve ste seveda zatrjali, da nista ničesar vzeli, a zlatar jima ni hotel verjeti. Mei tem pa je Burger prodajal svoj prstan za 7 K v neki gostilni, a je bil še tako drzen, da je v družbi z nekim pekovskim pomočnikom preje šel vprašat k zlatarju Černetu, da li je prstan zlat. Le temu se je Burgerjevo vpraševanje glede zlatega prstana zdelo sumljivo, pa je to naznanil policijskemu stražniku, in le ta je res še o pravem času zalotil Burgerja, ki je tatvino priznal ter tudi povedal, kje je prstan ukradel. Seveda sta bili dami s tem rešeni grdega suma; a kaj bi bilo, ako bi ne bili našli tatu?

— **Frančič zopet v zaporu.** Posestnika Franceta Frančič-a iz Rateč, ki je bil obdolžen, da je svojo ženo ustrelil in bil nedavno izpuščen iz preiskovalnega zapora v Novem mestu, so sedaj zopet zaprli, ker je baje trem jetnikom priznal, da je v resnici svojo ženo ustrelil.

— **Bogata ubožica** je umrla te dni v Trstu. Imenovala se je Ana Komeli. Stara je bila 83 let in živela od milodarov. Ob njeni smrti so našli v njeni omari 56.000 K.

— **Samomor c. kr. okrajnega komisarja.** V Kranju se je ustrelil dne 15. t. m. tamošnji c. kr. okrajni komisar Avgust pl. Fladung. Pravijo, da se mu je mešalo že delj časa. „Slovenca“ se poroča, da je hotel Fladung nekega dne ustreliti tamošnjega okrajnega glavarja, ker ga je ta opozoril

na neke nedostatke. Ker se mu to ni posrečilo, hotel je že tedaj ustreliti samega sebe, a revolver se ga je usmilil ter se ni sprožil. Glavar je seveda stvar naznanil na pristojnem mestu in tajnik deželnega predsedništva Haas dobil je nalog, da spravi Fladunga v blaznico. No, nesrečnež spravil se je sam iz tega sveta. Pokojnik je bil kot uradnik prijaznega vedenja, z ženo sta živela v najlepši složnosti. Čudno je pa, da je to že tretji slučaj, ko se je okrajnemu glavarju Gstetenhoferju usmrtil uradnik.

— **Trinajst ciganov** prijeli so pretečene dni orožniki s pomočjo kmetov v Bučki. Cigani so nastopili nasilno proti nekemu gostilničarju, ki jim ni hotel dati več pijače brez plačila.

— **Sneg.** V Ratečah na Gorenjskem je padlo 18. t. m. bliuu en meter snega

— **Požar.** Dne 11. t. m. je gorelo pri posestniku Jan. Deklevi v Mali Pristavi pri Postojni. Škode je 6000 K.

— **Ustrelil se je v Mariboru 20letni natak**ar „Narodnega Doma“ Mihael Bauer.

— **Poroka prestolonasledice Štefanije** je bila včeraj, kakor poroča dunajska „Allg. Ztg.“. Grof Lonyay je došel iz Gorice in je zopet zdrav. Štefanijina hči, nalvojvodinja Elizabeta pa je odpotovala v Gries. — „Wiener Zeitung“ dne 18. t. m. je prinesla sledečo oficijelno vest: Njena cesarska in kraljeva Vis. cesaričina vdova Štefanija, se je vsled dovoljenja Njegovega cesarskega in kraljevo apostolskega Veličanstva, kakor najvišjega glavarja družine, zaročila z grofom Elémerjem Lonyayjem, lastnikom posestev v Nagy Lonyayu in Vasaros Náményju, cesarskim in kraljevim komornikom in dednim članom magnatske zbornice v državnem zboru ogerskem.

— Tudi ogerski uradni list je priobčil v nedeljo jednako primerno uradno poročilo o zaroki cesaričine vdove Štefanije. — Grof Elemer Lonyay je bil rojen l. 1863. svoje juridične študije je dovršil na budimpeštanskem vseučilišču ter se posvetil diplomatični karieri, ki ga je povedla skoraj na vse evropske dvore. Sedaj je legacijski svetnik v dispoziji. Pred nekaterimi leti se je seznanil z Štefanijo menda v Londonu ali v Laksenburgu. Štefanija se je zaljubila v grofa, ki ji je ljubezen vračal. Dopisovala sta si redno vsak dan, Na poroko pa nista mogla misliti, ker jima je bilo na poti več ovir. Grof Lonyay je bil protestant, a je prestopil v katoliško vero. Materijalne razmere so tudi vrejene. Grof Lonyay ima 50 000 gld. letnih oohodkov. Štefanija pa 100 000 gld. na leto. Za vsakega otroka, ki ga dobita, se je zavezal cesar plačati 4000 gld. na leto. Naslov Štefanije bode poslej „Kraljevska visokost“. Prve dni po poroki bodeta preživela na rodnem gradu Olaszu v zemlinskem komitatu Park okoli gradu so olepšali in postavili v grad novo pohišje. Grofova mati, rojena Vilma pl. Pazmandy, se umakne menda v Požun.

— **Nesreča na ziljski železnici.** Pri Blačah je v soboto kurilec železniškega stroja nekaj korakov pred postajo pomolil glavo preko stroja. Prepričati se je hotel, da-li je mašinerija zadostno popravljena, ker je vlak moral radi nezadostnosti mašinerije prej obstati sredi proge. V tem trenutku je vlak privozil mimo nekih hlodov. V te hlode je kurilec treščil z glavo ter se s krvjo oblit mrtev zgrudil s stroja.

— **Ponesrečen delavski vlak.** Iz Kolonje poročajo, da je dne 15. t. m. skočil s tira vlak na neki progi, ki je privatna last. Dva delavca, ki sta prišla pod stroj, sta takoj umrla, trije delavci so umrli mejpotoma, in pet drugih delavcev je bilo deloma težko, deloma lahko poškodovanih. Vzrok nezgode še ni znan in se je uvela preiskava.

— **Upor v šoli.** V Glasgowu na Angleškem je demonstrovalo 500 dijakov zoper nemškega profesorja Tille, ker je spisal Burom prijazni članek v neki tamošnji nemški časnik. Tille je pred dijaki moral bežati v hišo nekega drugega

profesorja. Vsled tega nastopa je odložil Tille svoje mesto kakor docent na vseučilišču v Glasgowu, kar angleški krogi obžalujejo, ker je bil Tille baje sicer jako priljubljen učitelj.

— Tudi delavci so se spravili čez Tillea in so ga prišli na vseučilišče iskat s sekirami v rokah. Kako je nekam naglo vskipela hladna angleška kri, ko jim je vspelo parkrat proti Burom zmagati!

— **Zdravstvo v Japanu.** Japonci so „kunštni“ ljudje, kar se tiče zdravilstva. V mestu Tokhamu na otoku Formosa je toliko raznih boleznij vsled nesnage in nereda prebivalstva, da so obupali zdravniki. Zatoraj so nasvetovali vladi, da podere to mesto do tal in zida drugo mesto z nova na drugem kraju. — S tem mislijo odpraviti bolezni, da bi pa bilo bolje izdati stroge zakone za vzgojo ljudstva, na to ne mislijo ni vlada ni zdravniki.

— **Umetni Angleži in Buri.** V Monakovem so nedavno priredili maškarado, na kateri so nastopili našemljeni Angleži in našemljeni Buri. Ko so vstopili v dvorano Angličji, so Buri začeli nanje streljati z nenabitimi puškami. Tudi Angleži so streljali in nastal je strašen ropot in grom v dvorani. Toda nesreča ka-li je hotela, da je iz puške nekega „Burca“ zletela kroglja in ranila nekega „Angleža“ prav nevarno pod kolenom. Preiskava je pokazala, da je bil ta čin maščevanja onega ki je vso misel sprožil: „Anglež“ in „Bur“ sta ljubila neko Monakovčico in sad te ljubezni je bilo — Angleža ranjeno koleno.

— **28.000 korakov v eni noči.** Na nekem plesu v Rimu so aranžerji plesa naredili to le šalo: ona plesalka, ki naredi največ korakov na istem plesu, postane kraljica na vseh plesih. Na to so si izvolili enega, ki bode štel korake in res: od desete zvečer do pete zjutraj je plesala Angiolina Celi in števec je naštel 29.000 korakov, ki jih je naredila v raznih polkah, valčkih, mazurkah itd. Neka druga je napravila 21.000 korakov in možaka ni bilo enega ki bi bil naredil 15 000 korakov. Teh 28 000 korakov plesalke Celi zračunjeno na hojo po cesti, bi odmerilo pota 15 kilometrov.

— **Sleparski kavalir.** Baron Henrik Bonelli, star 63 let, upokojeni višji brzojavni uradnik v Italiji, je živel v Turinu, kjer je vlekkel iz državne blagajne 2300 frankov pokojnine na leto, a ta svota baronu ni zadostovala marveč si je hotel pridobiti še več imetja. Ker je imel kajpada nastop v razne boljše družine, si je izmislil sledeči načrt. Predstavljati je hotel neko „hranilnico za dame“ na ta način, da jim je zagotavljal priskrbeti jim lepih obresti od svot, katere bi naj mu dajale v namen, da daje od njih obrestnosna posojila na posestvo itd. Visoka njegova služba je bila damam seveda jamstvo za poštenje baronovo in šle v past. V početku jih je bilo malo, potem jih je prišlo več, ki so vse z zaupanjem prinašale v baronovo hranilnico večje in manjše svote, da jih obrestonosno naloži. Baron je s početka zares plačeval obresti, mej tem pa dobro živel, vozil se je v kočijah, hodil v gledališča, na zabave itd. Neki dami se je pa začelo nekaj sumiti in nekega dne je zahtevala svojih 2000 frankov nazaj — zares baron jih jej je dal z obresti vred in to mu je pridobilo novo znupanje dame, da mu je izročila res svoj denar 7500 frankov katere je sama prinesla Bonelliju. Tako je šlo več časa dalje, dokler je mogel sploh plačevati obresti a konečno je prišel dan, ko ni mogel več vzdržati in je jel pre-mišljati, kako se rešiti nadležnih povračevanj. Popotoval je v Genovo, od ondi pa je pisal pisma vsem svojim tirjateljicam, naj pustijo pri miru, sicer se usmrti sam. Za likvidatorja računov je imenoval nekega Karla Alfonsi-ja, katerega pa v celem Turinu ni bilo najti. Naposled so dame naredile korake na redarstvu, ki je Bonelli-ja tudi prijelo in ga stavilo pred solišče radi goljufije.

— **Domobranske vaje v orožju** vršile se bodo letos v treh periodah: prve se prične koncem maja, druge sredi junija in zadnje sredi avgusta.

Loterijske srečke

V Brnu dne 21. marcija t. l.: 46, 8, 29, 10, 27.
Na Dunaji dne 17. marcija t. l.: 55, 53, 17, 64, 22.
V Gradci dne 17. marcija t. l.: 59, 14, 31, 28, 61.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 23. marcija 1900. Pšenica K 8.30 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 6.— h, ajda K 8.50 h, proso K 7.— h, turšičica K 6.30 h, leča K 10.— h, grah K —.— h, ribenčan fižol K 9.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Največji izbor.



Skrbno izdelovanje

Preobleke.

Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	gld. 2.80 iz dobre	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	> 3.10 > >	
dostno za	> 4.80 > >	
1 moško obleko	> 7.50 > fine	
stane samo	> 8.70 > >	
	> 10.50 > finejše	
	> 12.40 > angleške	
	> 13.95 > grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševčet blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorce pošlje zastoj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (7)